

Sygn. akt VU 776/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do wypłaty odsetek

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 10 kwietnia 2013 roku Nr (...)

postanawia:

odwołanie wnioskodawczyni K. B. potraktować jako nowe żądanie wypłaty odsetek od wyrównania renty przyznanej decyzją z dnia 10 kwietnia 2013 roku i przekazać je do rozpoznania organowi rentowemu.

Sygn. akt V U 776/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygn. akt VU 163/11, z urzędu dokonał przeliczenia należnej K. B. renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2010 roku do dnia 30 września 2012 roku i przyznał z tego tytułu kwotę wyrównania w wysokości 17.370,68zł., od której odliczono zaliczki na podatek oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne, uzyskując ostatecznie do wypłaty kwotę 14.073,32zł.,

W dniu 25 kwietnia 2012 roku K. B. wniosła odwołanie od powyższej decyzji wskazując, że organ rentowy w wyliczonej kwocie wyrównania renty nie uwzględnił kwoty odsetek.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc iż ani Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. wydając wyrok w dniu 3 kwietnia 2012 roku, ani Sąd Apelacyjny w Łodzi rozpoznając apelację od tego wyroku nie zasądził odsetek za zwłokę i nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. B. była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy w okresie od 27 lipca 1994 roku do dnia 31 października 2010 roku.

(okoliczność bezsporna, analiza akt rentowych)

W dniu 13 października 2010 roku K. B. złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód: wniosek k. 375-376 akt rentowych)

Decyzją z dnia 10 stycznia 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.odmówił K. B.dalszego prawa do renty uznając, iż nie jest ona niezdolna do pracy.

Od powyższej decyzji odwołała się wnioskodawczyni, domagając się jej zmiany i przyznania dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód: decyzja k. 377-378 akt rentowych, odwołanie k. 2-3 akt VU 163/11))

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2012 roku w sprawie sygn. akt VU 163/11 zmienił decyzję organu rentowego z dnia 10 stycznia 2011 roku i przyznał K. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 listopada 2010 roku do dnia 31 października 2012 roku. W wyroku tym Sąd Okręgowy nie zasądził odsetek za zwłokę i nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

W dniu 8 maja 2012 roku organ rentowy od powyższego wyroku wniósł apelację, która wyrokiem z dnia 5 lutego 2013 roku (w sprawie sygn. akt IIII AUa 958/12) została przez Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalona.

(dowód: wyrok SO z dnia 3.04.2012 r. k. 78 akt VU 163/11, apelacja k. 898-91 akt VU 163/11, wyrok SA w Łodzi z dnia 5.02.2013 r. k. 110 akt VU 163/11)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni K. B.złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.z dnia 10 kwietnia 2013 roku dotyczącej wyrównania renty przyznanej na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 3 kwietnia 2012 roku w sprawie VU 163/11.

W odwołaniu tym wnioskodawczyni nie kwestionowała jednak wyliczonej przez organ rentowy kwoty z tytułu wyrównania renty. Wskazała jedynie, iż w przyznanej kwocie wyrównania nie zostały uwzględnione odsetki od niewypłaconego w terminie świadczenia i w konsekwencji wniosła o ich przyznanie.

Zaskarżona decyzja nie zawiera rozstrzygnięcia w przedmiocie odsetek od wyrównania renty. Wynika to z faktu, że Sąd prawomocnym wyrokiem w sprawie VU 163/11 nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, co by obligowało organ do rozważenia kwestii odsetek od wyrównania renty. Również wnioskodawczyni wcześniej nie zwracała się do organu rentowego o wypłatę wyrównania renty wraz z odsetkami. Po raz pierwszy takie żądanie zgłosiła dopiero w odwołaniu od decyzji z dnia 10 kwietnia 2013r. Odwołanie to jako nie zawierające zarzutów co do wysokości wyrównania objętego zaskarżoną decyzją, należało zatem potraktować jako nowe żądanie wypłaty odsetek od wyrównania renty. Organ rentowy tego żądania, do chwili obecnej merytorycznie nie rozpoznał.

Zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 k.p.c., jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje je do rozpoznania organowi rentowemu.

Złożone przez K. B. odwołanie, w świetle treści powyższego przepisu, nie mogło zostać rozpoznane merytorycznie. Objęte bowiem jego treścią żądanie wypłaty odsetek nie było przedmiotem zaskarżonej decyzji.

Tymczasem w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2011 r., sygn. II UK 360/10, LEX nr 901610). Należy tu podkreślić kontrolną (następczą) funkcję postępowania sądowego i zasadę,

że przedmiotem tego postępowania może być roszczenie, będące uprzednio przedmiotem rozpoznania przez organ rentowy. Dochodzenie przed sądem, czy to prawa do świadczenia z ubezpieczenia społecznego, czy odsetek od zaległej renty z tytułu niezdolności do pracy, które nie były przedmiotem decyzji organu rentowego, jest - co do zasady - niedopuszczalne (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 kwietnia 2008 r., II UK 267/07, LEX nr 469168 oraz w wyroku z dnia 23 listopada 1999 r., II UKN 204/99, OSNP z 2001 r., Nr 5, poz. 169). W postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych niedopuszczalne jest merytoryczne rozpoznanie żądań, które wykraczają poza podstawę faktyczną decyzji zaskarżonej odwołaniem (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 stycznia 1980 r., III URN 52/79, OSNCP 1980/8/172 oraz z dnia 29 września 2000 r., II UKN 759/99, OSNAP 2002/10/246). Także żądanie ubezpieczonego, które nie było przedmiotem decyzji organu rentowego, a zostało zgłoszone w odwołaniu czy w toku postępowania przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych, powinno być przekazane przez sąd do rozpoznania organowi rentowemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 r., sygn., I UKN 622/98, opubl. w OSNP z 2000 r. Nr 15, poz. 591). Dopiero wtedy, gdy organ rentowy wypowie się co do zasadności żądania zapłaty odsetek ustawowych, co uczyni w formie decyzji, ubezpieczona będzie mogła zająć stanowisko i ewentualnie nie zgadzając się z treścią decyzji, zaskarżyć ją do sądu ubezpieczeń społecznych.

Tym samym objęte odwołaniem żądanie wnioskodawczyni Sąd Okręgowy potraktował jako nowe żądanie wypłaty odsetek od wyrównania renty przyznanej decyzją z dnia 10 kwietnia 2013 roku i na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. przekazał je do rozpoznania organowi rentowemu.